

I. De buikschuiver van Ko

Fyra voelt iemand aan haar vleugel trekken.

‘Hee slaapkopje! Ko gaat straks landen, we zijn bijna thuis in het bos van Laluna.’

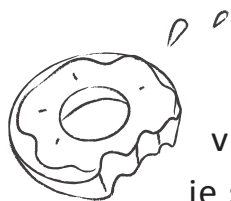
Ko? denkt Fyra nog half slaperig. Wanneer ze om zich heen kijkt, weet ze het weer. Ze zitten in een cabine op de rug van Ko de Kolibrie, die in de zomerperiode op en neer vliegt tussen Laluna en hun vakantiebestemming.

Fyra’s gezicht betreft. Het was zo leuk op het Maaneiland! De maan-quad-racebaan, het Water-Roets-pretpark, barbecuen op het strand ... Oh bah. En morgen is het weer schooldag. En wat voor eentje!

Ze trekt een lelijk gezicht: ‘Mam, kun je mij niet gewoon ziek melden? Je weet toch dat het voor mij geen zin heeft om mee te doen aan dat **Vuurdoop-examen?**’

Net op het moment dat haar moeder wil antwoorden, maakt Ko plotseling een scherpe bocht. Fyra voelt de bosbessen-milkshake van die ochtend naar boven komen. Dan klinkt de rauwe stem van Ko:

‘Hee daar ... beste vuurvlieg-passagiers, welkom op het laatste stukkie van de vlucht naar het bos van Laluna. Het loopt wat minder soepel dan gepland, ik heb een forse tegenwind en troebel zicht. Er is kennelijk iets mis met de lichten op de landingsbaan van Laluna, dus het wordt voor

mij ook effe zoeken en proberen. Het enige advies wat ik jullie kan geven: zet je schrap en houd je spuugzakken gereed!

Ko vliegt in een lijnrechte duik naar beneden, zo snel, dat alle drinkbekers en etensresten van de achterste rijen rakelings langs Fyra vliegen.

'Houd je vast!'

schreeuwt Ko.

Hij komt er nét op tijd achter dat hij de landingsbaan nog niet heeft bereikt en scheurt rakelings langs het bos, weer omhoog. De passagiers hangen bijna verticaal en gillen hun longen uit hun lijf. Ko zelf vloekt en tiert dat het een lieve lust is.

'Nondekannone toch! Sorry voor al het spektakel! Dat ligt niet aan mij hè, want wat zijn het hier in dat bos van Laluna voor een gladiolen! Hebben ze nog nooit gehoord van een goed verlichte landingsbaan!'

Ko duikt weer naar beneden. Voor de tweede keer voelt Fyra haar maag in haar keel springen en ze hoort haar moeder naar haar vader roepen.

'Canicus! Fyra's riem is los geschoten, doe iets!' Fyra gilt en zet zich schrap tegen haar stoel. Gelukkig voelt ze al snel haar vaders vleugel, die haar tegenhoudt. Snel maakt hij Fyra's riem vast. De cabine helt over naar links. Alle passagiers hangen scheef in de stoelen.

'Jaaa, luitjes, sorry! Wat een stelletje mafkezen hiero,

7. Een rotsscenario

Het is pikkedonker in de grot. Misschien is dit geen goed idee!

Fyra is bang en ze herinnert zich wat haar ouders altijd zeggen: 'Als je gevaar voelt, maak dan dat je wegkomt, Fyra!'

BAM BAM! BOEM BAM! BOEM!

Krrrrrgg ...

Plotseling hoort ze gerommel en getril.

*'Dit wordt een donkere nacht,
want nu hebben wij je in onze macht!'*

De opening in de rotsen sluit zich.

Aaaaaahh ...